

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obejano izdanje stane: za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 5.— „ „ „ 8.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine se plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računano po tarifu v petih; za naslove z debelimi črkami se plačuje proster, kolikor obsega navadnih vrst. Poslana, smertnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema uredništvo ulice Molina pisolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati leso Trst. Odprto reklama sije se proste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Pro domo.

Novinstvo v domovini navadno nemore računati na javno priznanje; zadovoljevati se mora s tem, da je hotelo le dobro in da je pripomoglo v dosegu zaželjenega cilja. — Te besede smo čitali te dni v praški „Politiki“. Resnične so te besede in imajo menda vejšo za vse kraje sveta, kjer je novinstvo činitelj v javnem življenju. Najmanj pa sme računati na priznanje naše slovensko novinstvo. To moramo občutiti še posebno mi na ozemlju tržaškem. Hvaležno moramo beležiti sicer, da nam od ožjih rojakov na tem ozemlju prihajajo zgolj vsodbujanja, tako, da moramo reči, da že dolgo ali pa morda še nikdar ni bilo toli tesnega kontakta med našim glasilom in pa rodoljubi v mestu in po okolici, nego ga nam je doneslo ravno kar završeno l. 1896. Vendar nam je silil iz peresa zgornji citat. Ne radi žaljenega samoljubja. Nad take malenkosti — Bogu bodi hvaleha na tem! — smo se povzpeli že davno. Toda pomisliti je, da naše glasilo ni spekulativno podjetje, niti ni glasilo jednega moža ali le ožjega kroga mež, ampak je glasilo političnega društva, voditelja političnega gibanja tržaških Slovencev.

Nedolgočasna kritika, ki jo je čuti tu pa tam o našem delovanju, velja torej tudi društvu, ki se ravno letos uprav vzgledno trudi za povzdigo tržaškega slovenstva. Ker pa je trud tega društva nerazdružno spojen z našim glasilom, meniti moramo, da so tudi političnemu društvu „Edinost“ namenjene vse graje, vse nedobrohotne kritike, pribhajajoče našemu listu, bodisi pismenim potóm, ali pa po ustnih sporočilih, od izvestnih izven-tržaških krogov. Treba torej, da danes, baveči se s položajem slovenstva na tržaškem ozemlju ob zvršetku leta 1896., nekoliko reagujemo na razna očitavanja. Ne zbok žaljenega samoljubja, še enkrat moramo poudariti to, ampak radi stvari, te svete stvari na tem našem ozemlju, stvari, ki potrebuje, ako jo hočemo rešiti, sočutstvovanja in vse moralne podpore od strani rojakov po družih pokrajinah. Teh par opazk smo morali napisati v svoje opravičenje, ako bode tudi nekoliko polemike v

tem našem pogledu v leto 1896. ozirom na položaje naroda hrvatsko-slovenskega v Primorski. Tudi nam ni ljuba polemika zoper lastne rojake, ali, kakor rečeno, mi trebamo jasnosti in medsebojnega spoznavanja. Kajti le iz spoznavanja more so roditi čut vzajemnosti. Tu pa tam na Kranjskem pa je menda še dandanes veliko veliko preveč — nepoznavanja primorskih razmer. In ravno to leto nam je pokazalo na posebno našo žalost, da tu pa tam izven primorskega ozemlja popolnoma nedostaje pravega razumevanja naših razmer in potreb. Ravno letos smo videli, kako je bilo v najkritičnejih trenotkih in ob pereh vprašanih tako — hladno okolo nas, da je mrzelo tudi nam notri v srce.

Mi se strinjamo povsem se sodbo, ki jo je napisala dična „Naša Sloga“ v svoji zadnji številki o položaju Hrvatov in Slovencev v Trstu in v Istri. Ta sodba je malone splošna v vseh onih krogih naših, ki čutijo, delajo in — mislijo za narod. Saj to je istrskim in tržaškim Hrvatom in Slovincem najsvetlejša točka v bilanci za l. 1896., najdragocenejša ostalina novemu letu: soglasje, medsebojni mir in bratska sloga, ki nas spaja vseh, bodisi, ko se veselimo — dal Bog, da bi bilo v tem letu pogosteje to veselje! — na doseženem vspehu ali pa v obrambo patrijotško tugo zabeležiti kak nevspeh v knjigo svojih težkih borb.

To nekajeno soglasje med našimi rodoljubi raznih stanov — sosebo pa po Istri — je ostavilo leto 1896. letu 1897. in rodoljubnim ponosom smemo reči, da v tem pogledu je bilo leto 1896. prav srečno za nas, a onim, ki imajo zaslugo na tem, da je tako, kar or je, moramo biti hvaležni, da so toli plemenitim izgledom predojali ostalim slovenskim in hrvatskim rodoljubom — poslednjim to- in onkraj Sotle. In pod zaključek leta 1896. videti je — nam v posebno tolažbo —, da je ta lep izgled uplival na duhove onkraj Sotle in da je na Hrvatskem med vsemi onimi, ki so res dobre volje, jelo prodirati spoznanje, da moramo zaustaviti ta nesrečni medsebojni prepir, ako nočemo, da pride domoljubna stvar v resnično nevarnost, ako hočemo doseči, kar moramo doseči

kakor predpogoj boljšim dnevom: porušenje zistema, ki vlada sedaj na Hrvatskem na neizmerno škodo naroda hrvatskega samega in neposredno vsega avstrijskega slovanstva. V tem zmislu pozdravljamo veseljem približevanje med dvema opozicijskima skupinama na Hrvatskem. Veselimo se, ker vemo, da je z ojačenjem hrvatske stvari onkraj Sotle tesno spojeno tudi naše ojačenje v Istri. Srečni bi bili, ako bi mogli reči, da je plemeniti izgled naših rodoljubov uplival tudi na razmere na Kranjskem, toda... Ne, tu nočemo postati trpkí, ali vedo naj gospoda na Kranjskem, da nas njih prepír prav močno briga, kajti isti je tudi v naši primorski bilanci za leto 1896. pasivna točka, ki nas močno močno teži.

V sodbi ozirom na naše položaje, v kolikor je isto zavisto od državnih činiteljev, soglašamo, kakor rečeno, s tem, kar je rekla naša tovarišica „Naša Sloga“.

Mi ne namerujemo, da bi osrednji vladi na Dunaju odrekli dobro voljo za to, da se slednjič tudi za nas stori kaj dobrega, toda nam treba dejanj, mi hočemo in želimo činov, kajti se samo dobro voljo nam ni pomagano.

Nesrečni politični sistem, katerega so se držale več ali manj vse vlade od leta 1861. sem, se je zajezil tako globoko, da ga ni možno osvoboditi navadnimi, malenkostnimi sredstvi ter ga navesti v novo strujo, na stezo zakona in ravnopravnosti vseh narodov, živečih pod krono Habburgov. V zboljšanje naših razmer ne treba samo dobre volje, ampak tudi jake, čvrste in odločne volje. V tem novem letu se pokaže še le, v koliko da je sedanji upravitelj notranjih stvari dorasel tej veliki nalogi; v tem letu, ko se snide novi parlament in bodo naši poslanci zahtevali odločnejše, da se preide od besed do dejanj. Grof Badeni se je pokazal dosedaj jako spretnega v dejanju obljub na vse strani, ali tudi njemu ne bode možno, da bi dolgo vladal samimi obljubami in sladkimi besedami.

Tu na Primorskem, zlasti pa v Trstu in v Istri, trežamo dejanj, kajti razmere, kakor so se razvile tekom let, so že kričeče, niso dostojne moderne in pravne države.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Alb. B. —

Obed se je bližal svojemu zvršetku. Krdelo posameznih razgovorov se je valilo okoli mize. Videl si tu lice nasproti licu, rokave črnih suknj za košarami, polnimi svilnice (asclepias), smehljač se otročji obraz nad lupino kakega sadu — pomizek (dessert) v isti višini z obrazi je obkroževal vso primizno družbo s slavnostnim veseljem, barvami in lučmi.

O seveda, Risler je bil lahko zadovoljen!

Razven njegovega brata Frana so bili prisotni vsi dragi njegovi. Najprej njemu nasproti Sidonija, včeraj še „mala Sidonija“, danes žena njegova. Pred obedom je bila odložila svoje naliče, stopila iz svoje megle. Sedaj se je od snegobebe, brezgubne svilene obleke ločil zali obraz še bolj zamokle še bolj mehke beline, in venec njenih las pod drugim, tako pravilno spletenim vencem je kazal objestno upornost, podobo majhnih peres, ki bi bila najraje odfrčala. A soprog takih rečij ne vidi.

Poleg Sidonije in Frana je imel Risler naj-

raje gospo Georgesu Fromonta, od njega imenovano „madam Žorž“, ženo njegovega družnika, hčer rajnega Fromonta, nekdanjega šefa in malika njegovega. Odmeril jej je bil mesto na svoji strani, in iz besed, ki jih jej je govoril, je sijala udanost in spoštovanje. Bila je še prav mlada gospa, nekako iste starosti kakor Sidonija, a bolj pravilne in mirne lepote. Tujka v tej namešani družbi, je govorila malo, a prizadevala si je, da bi bila tudi tu ljubezniva.

Rislerju na drugi strani je sedela žareča in bliščeča mati nevestina, gospa Chèbeova, v obleki iz zelenega atlasa, ki se je lesketala kakor ščit. Od jutra sém so bile vse misli dobre gospe svetle kakor simbolična barva te obleke. Vsaki hip je dejala sama pri sebi: „Moja hči je vzela Fromonta mlajšega & Rislerja staršega iz Rue des Vieilles-Handriettes!“ Kajti po njenih mislih njena hči ni vzela samo Rislerja staršega, marveč tudi hišno tablo, v pariškem kupčijem svetu slovečo tvrdko — in kadarkoli se je spomnila te slavne resnice, sklonila se je gospa Chèbeova bolj po koncu, iztegnivši se v svilenem ščitu, da je kar zapokalo.

Kakšno nasprotje z vedenjem gospoda Chèbea, ki je sedel nekaj stolov odtod! V družinskem

življenju isti vzroki navadno napravljajo povsem različne učinke. Mali mož z visokim utopijskim čelom, utjuden, nališpan in prazen kakor vrtna krogla, je bil videti ravno tako razkačen, kakor je bila žena njegova srečna. Sicer pa to nič ni izpremenilo bitja njegovega, kajti gospod Chèbe je besnel leto za letom. Ta večer seveda ni imel niti svojega običajnega bornega, velega obraza, niti širokega paletota, katerega žepi so biti polni poskušanj olja, vina, gomoljk in octa, naj je že „deloval“ v tem ali onem blagu. Njegov krasni, novi frak je bil jednačica z zelenim oblakom, a po nesreči so bile tudi njega misli iste barve kakor njegov frak. Zakaj ga niso posadili poleg neveste, do česar je imel pravico?... Zakaj so dali njegovo mesto Fromontu mlajšemu?... In kaj je imel stari Gardinois, ded Fromontov, opraviti zraven Sidonije?... Saj se vidi! Fromontom vse, Chèbeom pa nič... Potem se pa ti ljudje čudijo, ako pride do revolucij!...

K sreči je imel razburjeni možiček, da je mogel ohladiti svojo jezo, poleg sebe svojega prijatelja Delobellea, starega igralca brez službe, ki ga je poslušal z mirnim, veličastnim obrazom velikih dnij.

(Pride še.)

Ako legalno izvoljeni zastopniki naroda, se stavlajočega večino prebivalstva, nemorejo vršiti svojih poslaniških in parlamentarnih dolžnosti, ker jih ovira v tem merah in fizično nasilje; ako na tisoče otrok že leta in leta brezuspešno pričakuje jedne same šolske učiteljice; ako pripadniki večine prebivalstva ne slišijo na javnih obličinah odpreti svojih ust v svojem materinem jeziku, ne da bi se jim bilo bati, da jih v kazni za to „držnost“ kateri javni funkcionar uzali v njih najsvetejšem čutstvu; ako je utrieno menenje, da je še nekako priporočljivo za javne organe, ako ne spoštujejo narodnosti in jezika večine prebivalstva; ako se na tak način skrbi za materialno povzdigo našega ljudstva in za razvoj gospodarstva na tej naši zemlji, da se dajejo državne subvencije družbam, ki niti ne morejo obnehati s tem ljudstvom, ker ne umejo in nečejo umeti jezika kmeta — in to vedi dosežanju zistem, mi ne vemo tega, kako morem poučevati koga, s katerim se ne razumem! — in da se mirno gleda, kako avtonomne oblasti puščajo cele kraje brez poti, brez občil, brez cest, brez podpore, brez pitne vode, brez gospodarskega pouka; in ako se pušča moč v deželi takim strankam ki se ne brigajo ni za ustavne zakone, ni za opetovane razsodbe upravnega sodišča glede narodnih in političnih pravic, ni za zakone pravičnosti, vesti in javne morale: potem moramo reči, da so taki odnošaji skrajno nezdravi in da je nezdrav tudi zistem, ki je dovolil in omogočil take odnošaje. Prav ima torej „Nasa Sloga“, ki pravi, da so ti nezdravi, nenaravni in poldirji odnošaji le posledica zistemu, s čigar premembo bi se premenili ti odnošaji na Primorskem in Trstu in na Primorskem še posebej!

V kolikor je torej naše položjenje v zvezi z zistemom, ni naša bilanca nič boljša in nič slabša, nego so bile ne prednice, tam smo, kjer smo bili začetkom leta 1896, nad nami blesti še vedno zvezda nam neznanega zistema. (Zvršetek pr.)

Slovani leta 1896.

Leto 1896 bilo je v evropski in svetovni politiki prav za prav rusko leto. Vpliv v največem stilu vršče se ruske politike kazal se je neposredno in posredno v Aziji, Evropi in Afriki. Lanj je Rusija med Japonskim in Kitajem nekako odločila njuno razmerje in letos je posredstvom novo zasnovane velike rusko-kitajske banke sklenila s Kitajem pogodbo za posebno velikansko železnico, ki se sezida od zapadne strani čez kitajsko zemljo do posebne luke v Tihem morju. Ta železnica, ki bo popotjevala Sibirsko železnico, bo pod uplivom Rusije, a tako, da bosta Kitaj in Japonsko zadovoljiva. S tem pa se že radi ekonomskih interesov poravnava navskrižje, ki je nastajalo radi tega, da je Rusija posredovala in naposled odločila razmerje med Kitajem in Japonskim. Pogodba s Kitajem radi omenjene železnice je neproračunljivega svetovnega pomena za razvoj ekonomskih ne samo rusko-azijatskih, temveč radi enakih interesov, ki jih ima in bo imela vsa Evropa ob bodočem razvoju.

V Evropi sami se je letos govorilo in razpravljalo bolj o Rusiji, nego o vseh drugih dogodkih, in še ti so se vršili in se v konec leta vršé tako, da dajejo na mnogo strani Rusiji prvo in odločilno besedo. Priprave za kronanje carja Nikolaja II. in njegove visoke soproje so dolgo trajale, in svečanostno venčanje izvršilo se je pri največem bliscu ob prisotnosti zastopnikov dinastij in najrazličnejših držav. Po kronanju je carska dvojica potovala na Dunaj, v Nemčijo, Anglijo in naposled v Francijo. Povsod je bil sprejem izredno bliščoben; vohunc toržestvovanja pa je bil v Franciji, specialno v Parizu. Dejstva kažejo, da so se odnošaji med Avstro-Ogersko in Rusijo zboljšali, in diplomacija obeh držav skuša v sporazumljenju postopati vsaj gledé na turško vprašanje. Kar se dostaje pa Francije, naj si bode med njo in Rusijo pisana ali nepisana pogodba, hoditi obe vsovolasti skupno gledé na vsa najvažnejša in zapletena vprašanja v Aziji, Afriki in Evropi.

Rusija je letos delovala na to, da se ohrani evropski mir, da se radi mira ohrani Turčija, toda le proti temu, da uvede ona najnujnejše reforme v deželah, kjer so krščanski podaniki v najnujšem položju. Ne le mohamedanski fanatizem, temveč

tudi neposredno Carjigrajski sis em je zakrivil letos večkratno, nedolovsko, pravo zverinsko klanje sosebno med Armenci, in to v Carjigrađu samem, kakor v Mali Aziji. Anglija bi bila rada po vsej sili zanetila vojno, da bi si zopet pridobila sedaj oslabiljeni npliv in da bi ostala v svojih starih ugodnih pozicijah. Anglija bi bila na prvem mestu Rusijo rada zapletla in razdražila; a ruska diplomacija ni šla na led, in kakor je hudo, da Evropa se ne more še odločiti, da bi razrušila Turčijo, je dalekosežni pogled ruske diplomacije odločil se za ohranjenje gnjile Turčije. Rusija ošteva evropsko tako zvano vstočno vprašanje in oddaljeno vstočno, t. j. azijsko vprašanje, in pogled na poslednje kaže, da ni vse veliko, kar je štela doslej Evropa za veliko. Le tako je možno umeti rusko postopanje za ohranjenje Turčije, če tudi pod uslovjem, da se mora položjenje v njej prestrojiti kristijanskemu naseljenju v tolažbo in olajšanje. Rusija ima sedaj preveč opraviti s svetovno važnimi vprašanji in se ne more vtikati v vprašanja druge, tretje stopinje, vendar p kaže, da se niti vprašanja nižih vrst ne morejo reševati bez njenega upliva.

Na znotraj so se spravili letos v Rusiji na to, da bi uvedli zlato veljavo; različna potrebna uslovja kažejo, da je sedaj ugoden čas tudi za to reformo. Bilanca kaže velike preostanke, in na ruski, tudi sedajni denar ne more zapadna spekulacija tako neugodno pritiskati, kakor se je godilo še pred nekolikimi leti.

Zidanje Sibirske železnice je letos silno napredovalo, in na velikih črtah že vozijo po njej.

Od spomladi do konca oktobra je bil v oddaljenem Nižnem Novgorodu nepreržen praznik vsruske razstave ogromnega obsega. Azijska in evropska Rusija ste razpostavili poleg narodnih pridelkov tudi vsake vrste izdelkov rokodelstva in velike industrije. Posebni oddelki so razkrivali moč in pomen ruske umetnosti, sosebno slikarske, in umetne obrti od ročnih del do velikih stavb. Za Ruse same, še bolj pa za evropske zapadnike, je bilo sosebno zanimivo to, kar so razložili iz ruske Azije in evropsko-azijske ruske Sibiri. Ruska vlada je mnogo milijonov potrosila za to, na vse strani prekrasno, sistematiški v vseh delih prirejeno razstavo, in vožnja k razstavi je bila olehčana po najnižih cenah, v tem ko je dijaštvo vozilo se brezplačno in imelo v Nižnem Novgorodu samem vse možne ugodnosti, kakoršnih ni doslej delila še nobena država. Ne v številu, temveč v kakovosti ogledovalcev razstave je opora njene koristi za bodočnost, in kdo je sposobniši, nego učeča se mladina in strokovnjaki za zvesto sprejemanje utisov in širjenje tega, kar so videli? Učencev, dijakov in veščakov pa je bilo obilo na Novgorodski razstavi, na kateri so od vlade pozvani strokovni ljudje še posebej predmete razkladali občinstvu v vsakem važnem razstavnem oddelku.

O občem kulturnem napredku ni treba gledé Rusije nič povdarjati, ker napredek se vrši v velikih merah od leta do leta, in če stvari niso toliko očitne, prihaja od tod, da v Rusiji so neobičajna prostranstva, in je treba z vsakim korakom stopiti v vsako teh prostranstev, za to pa je treba več truda, nego za 10 in še več korakov drugod. Tudi ruski vlaki na železnicah so počasniši, to pa le radi tega, ker so daljši, in je vsak vagon sam po sebi več in obsežniši. Vse se vrši v velikih merah, zmerniše, a tudi gledé na napredek toliko trdnjeje in zanesljivejše. (Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. januarja 1897

Državnozborske volitve. Včerajšnje novice nam zatijajo, da je osrednja vlada že odredila vse potrebno za prihodnje volitve, ki se bodo vršiti v mesecu marcu. — Kmalu zgine torej s pozorišča sedanji parlament in z novim zastopom se najbrže prične povsem novo razdobje v razvoju naše države. Sedanje parlamentarske in strankarske zamere so res postale tako neznosne, da vse pričakuje razpuščenja zbornice poslancev kakor odrešenja. Da bi se le uresničila želja vseh pravih patrijotov, stremeča za tem, da vendar jedenkrat res pride doba resnega dela za zadovoljenje narodov v interesu medsebojnega miru in v ojačenje države.

Novi župan v Pragi. V seji občinskega zastopa praškega dne 2. t. m. je bil izvoljen županom stolnega mesta Prage Mladočeh Podlipny s 83 glasovi od 85. V svojem zahvalnem nagovoru je izrekel dr. Podlipny svojo željo, da bi odslej v municipiju in v občini vladala mir in sloga. Objubil je, da bo nepristransko čval enakopravnost obeh deželnih jezikov, toda strogo bo pazil na to, da se nikjer ne bo zapostavljala ljubljene jezik češki. — Občinatvo je priredilo novemu županu pristrčno ovacijo.

Božični dar ruskega carja svojemu narodu. Ruski car je ukazal o pravoslavnem Božiču proglasiti ukaz, s katerim dovoljuje svobodo tiska ter odpušča narodu zemljiški davek in zaostanke.

Baldissera se vrne iz Eritreje v Italijo. List „L'Italia militare“ poroča, da je general Baldissera prosil vlado, naj ga odstavi od službe gubernerja Eritreje. Vlada je ustregla tej želji, ter se Baldissera zatorej vrne v Italijo, kjer prevzame poveljstvo svojega voja. Gubernerm v Eritreji pa bo brzkone imenovan general Viganò.

Sultan v nasprotstvu s svojimi ministri. Turški ministerski svet je sklenil dovoliti, da se vsprejemajo tudi inozemci v službo kakor orožniki za Kreto. No, kakor pa poročajo iz Carjigrađa, sultan ne mara potrditi detičnega zakonskega načrta, ker noče inozemcem prepustiti skrbi za varnost in red na Kreti.

Različne vesti.

† **Josip Borghi**, c. kr. profesor na realki v Ljubljani, je umrl dne 31. decembra 1896. Pokojnik je bil poznan tudi v Trstu, kjer je imel mnogo dobrih prijateljev. Po dolgi bolezni in udan v voljo božjo je mirno zaspal v Gospodu. Pokoj mu večni!

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti priredi jutri veselico v prostorih „Posojilnega in konsumnega društva v Rojanu“. Program je sestavljen iz samih lepih toček. Sodelovali bodo tamburaši „Trž. Sokola“, pevsko društvo „Zarja“ in domači diletantje. Na shodu minolega petka se je povdarjalo opetovano, da so rojanska tla jako „vroča“. Tako je tudi. Vsega priznanja zaslužijo torej rodoljubi, ki se ne plašijo borbe na teh „vročih“ tleh. Hvaležni moramo biti tem prvoboriteljem slovanstva v okolici tržaški. Skazimo jim torej svoje simpatije in svojo hvaležnost s tem, da jih obiščemo jutri v kolikor le možno velikem številu! S tem činom hvaležnosti združimo zajedno še drug, blagotvorni čin, saj bode veselica prirejena v prid naši materi in zaščitnici, naši družbi sv. Cirila in Metoda!

Nadškof dr. Stadler. Kakor poročajo hrvatski listi, obrnilo se je nadškofu sarajevskemu dr. Stadlerju mnogo na bolje. Prebil je krizo in zatorej je osnovana nada, da utegne v kratkem ozdraviti popolnoma.

Odmevi. Vskliki na javnem shodu v Rojanu minolega petka so odmevali tudi v tamošnjem župniškem dvorcu. Poročajo nam namreč, da je takoj po shodu sedela vesela družba v tem dvorcu, ki je prepevala lepo pesem: „Lasse pur che i canti e subii!“ Značilni odmevi to. V župniškem dvorcu ne imponuje torej — volja naroda. — No, mi se tolažimo v nadi, da utegne imponovati — kje drugje!

Imenovanje. Vis. finančno ministerstvo je imenovalo preglednika g. Henrika Bartoša finančnim komisarjem ter ga premestila iz Trsta v Gradež. Čestitamo!

Imenovanja. C. kr. namestnik v Trstu je podelil av-kultantu deželnega sodišča tržaškega, dr. Viktorju Biasottu, začasno mesto koncipista na tukajšnjem policijskem ravnateljstvu. — Konceptni vezbenik Ernest Piber je imenovan finančnim koncipistom v X. pl. razr. — Predsedništvo finančnega ravnateljstva v Trstu je imenovalo respicijenta finančne straže, Josipa Kenziana, carinarjem v XI. pl. r.

Poštni asistent in absolvirani pravnik Alfred Kasprycky v Črnovcih je imenovan konceptnim vezbenikom na poštnem ravnateljstvu v Trstu.

Veliki koncert ženske podružnice sv. Cirila in Metoda minole nedelje je izpal na vse strani sijajno. Podrobneje poročilo prinesemo v današnjem večernem izdanju.

Ulični napis v Ljubljani. „Soča“ piše. Kakor smo sporočili zadnjič, tako je bilo v resnici! In

s tem je povedano vse! „Edinost“ se je tudi glasila in prav je govorila. Iz Ljubljane smo pa prejeli kar silno rezkih dopisov, katerih pa nismo mogli priobčiti za zagradel, ker smo morali odložiti še najnežje domače novice. — Toda — sam čitateljem zadošča tudi toliko!

Komedijaši! Goriška „Sentinella“ priobčuje prošnjo, ki jo tamošnji Italijanaši izročili nametništvu v Trstu, da naj bi se izgnal iz Gorice rodoljub A. Gabršček, urednik „Soče“. Mar niso to komedijaši?

Sami sebe bijejo po zobeh. Kar v rokah se jim drobje taži tej „ljubi“ italijanski gospodi. Vedno in vedno zatrjajo, da sti Istra in Dalmacija italijanski zemlji, razvoj stvari pa gre seveda — svojo pot. In ta razvoj jih sili, da bijejo po zobeh sami sebe. V „italijanskih“ krajih morajo izdavat hrvatske volje oklice in v noveji čas tudi — hrvatske liste! V Istri so zasnovali „Pravo našo slovo“, v Dalmaciji pa namerujejo izdavat „Pravega Dalmatinca“. Le urednika niso mogli najti dosedaj.

Nov beletristiški list v Zadru. Z novim letom je pričel izhajati v Zadru nov beletristiški list „Lavor“, tiskom „Narodnega lista“. Urednik „Lavorju“ je znani hrvatski pesnik in književnik Rihard Katalinić-Jeretov. „Lavor“ bode izhajal dne 10. in 25. vsakega meseca. Naročnina iznaša za vse leto 4 gld., za učitelje in dijake pa 3 gld.

Kužno boleznj v Trstu. V tednu od 26. do 31. min. m. bilo je prijavljenih v področju tržaške občine: 26 slučajev ošpic, 24 sl. davice in 10 sl. legarjeve mrzlice. — Umrle so 3 osebe za ošpice 4 za davico in 1 za legarjevo mrzlico.

Delovanje zdravniške postaje tržaške. Tekom minolega leta, t. j. od 1. januarja 1895. do polnoči 31. decembra 1895. dala je tukajšnja zdravniška postaja v 8710 slučajih zdravniške pomoči.

Silvestrov večer „Tržaškega Sokola“. Kakor vsako leto, se je zbralo tudi letos v telovadnici „Tržaškega Sokola“ lepo število Slovencev in Slovenk iz vseh slojev naše družbe, da se skupno posloje od umirajočega leta 1896. Za izborno zabavo so skibeli tamburaši in naši diletantje. Prave salve smehu je vzbujal g. Štokovič se svojim prizorom iz leta 1896: „Kedaj, kaj in zakaj!“ V divno humoristični obliki je slikal dogodke iz minolega leta. Vse je prišlo na vrsto: poset „Glasbene Matice“ na Dunaju, otvorenje „Narodnega doma“ v Ljubljani, ljubljanski ulični napisi, borba Tržčanov za šolo, zakaj je magistrat zavrnil reklamacije volilcev, kedaj bode izdajal magistrat slovenske volilke, pokvarjenje stroja na parniku „Risano“, ki je imel prevesti Sokole v Devin, itd. Posegla je seveda tudi na torišče svetovnih dogodkov, spominjal se je poroke črnogorske princeze s talijanskim princem, spremil je Italijane v Abesinijo itd.

Zavrnil je svoj prizor z voščilom poslavljajočega se leta 1896:

„Še enkrat z Bogom vsi Slovenci,
Milost božja naj vas spremlja,
Sreča naj vas diči z venci,
In blažena vam boji zemlja!“

V istem hipu se je spustil z nad odra „angelj“, ki je v lepi vezani besedi voščil tržaškim Slovincem srečno novo leto ter je naročil krepkim sinovom Adrije, da si čim preje zgradé svoj „Narodni dom“.

Ta alegorična podoba je bila izborno prirejena. O polnoči je starosta dr. Gustav Gregorin izustil lep in priliki primeren govor, v katerem je slikal delovanje „Tržaškega Sokola“ v minolem letu ter je priporočal to lepo in potrebno društvo blagonaklonjenosti našega občinstva. Temu govoru je sledilo burno odobravanje, živio-klici, stiskanje rok, pozdravljanje ob žvenketanju čiš in vsklikanje: Srečno novo leto!

Po polnoči se je seveda nadaljevala amirana zabava; srečkalo se je in plesalo.

Dal Bog, da bi se uresničilo v tem novem letu, kar so si na Silvestrov večer želeli drug drugemu zbrani tržaški Slovenci in Slovenke!

Vreme leta 1897. Za leto 1897. prorokujejo: Spomlad boda s početka lepa, mrzla proti sredi, topla o zvršetku. — Poletje toplo s početka, jako viharno proti sredi, deževno in veterno ob zvršetku. Bati se je dolge suše. — Jesen deževna s početka, a ob zvršetku bode mraza in snega. — Zima bode zelo nestanovitna.

Madjarska zastava na Reki. V poslednji seji mestnega sveta na Reki je interpeloval svetovalec Valusnič župana, s kakšno pravico je razobežena ogerska zastava na zgradbi za prodajo rib? Predsednik je odgovoril, da se ta zastava razobežila, ker so ribiči prosili zanjo, da pokažejo svojo „lojalnost“. Drugega, pravičnega vzroka za razobeženje madjarske zastave na Reki predsednik ni znal navesti in to je vsakakor značilno.

Mednarodna razstava novih iznajdeb. Meseca majnika t. l. se odpre v Praterju na Dunaju mednarodna razstava tujih iznajdeb na obrtnem, znanstvenem in umetniškem polju.

Bolezen grofa Šuvalova. Bivšemu generalnemu gubernatorju ruske Poljske, grofu Šuvalovu, obrnila se je bolezen tako na zlo, da jniti ni misliti na to, da bi bolnik mogel ostaviti Varšavo.

Poroka in stoletnica. Dne 27. m. m. se je v selu Mako na Ogerskem poročila hči trgovca Klauberja. Istega dne je stara mati nevestina izpolnila svojih 100 let. Na svatbi je plesala starka „čardaš“ tako gibčno in živahno, da jo je mladež občudovala strmé in osupla.

Izseljevanje v Slavoniji. V okolici Djakova napreduje izseljevanje od dne do dne bolj. Iz občine Vinkovce se je izselilo že preko 300 oseb. Zares žalostno, ako se pomisli, v kako blagoslovljenem kraju so živeli izseljenci, pa niso mogli obstati!

Razkralj Milan ostane le par dni še na Ogerskem, potem se vrne v Pariz, kjer nameruje ostati preko zime.

Predavanja msgr. Macaria. Bivši papežev odposlanec, msgr. Macario, je na novo leto predaval v Kairu o svoji misliji pri Meneliku. Msgr. Macario je govoril dve uri, opisovaje svoje potovanje in podrobnosti sijajnega vsprejema na Menelikovem dvoru v Adis-Abebi. Govornik je izjavil svoje osvedočenje, da stori Abisinija pod razsvetljeno vlado Menelikovo važen korak na potu civilizacije. — Predavanju sta prisostvovala tudi avstrijski poslanik in pa Slatin-paša.

Baratierjeva mirovina. Italijanska vlada je dovolila Baratierju penzijo v znesku 7136 lir na leto.

Zopet poverjanje v Rimu. Zadnji dan minolega leta so zaprli v Rimu menjača Avguština Pierija, moža, katerega je smatral sleherni poštenijakom in kateremu bi brez premisleka poveril vse svoje premoženje. No, pokazalo se je pa, da je ta „poštenjak“ poveril 49 000 lir, katero svoto so mu zaupale razne stranke. To poverjanje je vzbudilo po Rimu mnogo ogorčenosti.

Italijansko gledališče na Cetinju. Knez Nikola črnogorski je pozval iz Benetk gledališko družbo San Marco na Cetinje, da vprizori v tamošnjem gledališču par predstav. Prvi večer je predstavljala družba šalopro „El moroso de la nona“. Predstavi je prisostvoval dvor in diplomatje.

Mornarice evropskih držav. Poslednji čas se je evropsko časopisje bavilo tolikanj z vstočnim vprašanjem in je pretilo, da udró eskadre velesil v Dardanele, da bi si človek mislil: sedaj pa sedaj razkosajo hrhajoco Turčijo. Velevlasti pa morda niso tako sočne, kakor nastopajo navidezno, kajti neizogibna je zavist že vsled tega, ker niso jednako močne. Angleška mornarica je namreč močnejša, nego mornarica dvozveza (Rusije in Francije) in ta je zopet močnejša, nego mornarica trozveze. To je lahko razviditi iz nastopnega števila ladij, ki jih imajo posamične države. Oklopnice: Angleška 69, dvozveza 83, trozveza 60, križark: Angleška 137, dvozveza 86, trozveza 68, drugih vojnih ladij: Angleška 174, dvozveza 31, trozveza 78 in torpedovk: Angleška 258, dvozveza 425, trozveza 400. Vsega ima torej: Angleška 638, dvozveza 625 in trozveza le 606 vojnih ladij.

Kuga v Indiji. Iz Bombaja poročajo New-Jork Herald: Strašno je, kakó narašča in se širi ta grozna šiba bozja. Epidemija je pričela najprvo v predmestju Mandire. Tam se je namreč našlo porovih in strašnih neštevilno poginulih podgan. Lahko si je misliti, kakó je ta mrhovina okužila zrak. S početka se je pojavljajo po 20 do 30 slučajev na dan. Takoj so pričeli imovitši ljudje bežati iz okuženega mesta. A kuga se je širila. V tem, ko je s početka umrlo po 10 do 20 ljudij na dan, naraslo je pozneje število mrtičev na 40 do 50 na dan, a sedaj umira za kugo povprečno 70 do 100 oseb na dan! Ako se pomisli da šteje Bombay navzlic tisočem in tisočem pobeglih, vedno

še preko 600.000 prebivalcev in ako se vpošteva dejstvo, da se kuga ne širi iz jednega kraja v drugi, kakor n. pr. kóže in kolera, ampak da ostaja in razsaja le na istem mestu, kjer se je bila pojavila, potem je jasno, da tej strašni epidemiji ne bode konca še z lepa.

Najstarejši biciklist na svetu je anglikanski škof v Gloucesterju. Isti je že znan kakor turist in spreten drsač, sedaj se je posvetil i biciklu. Star je 78 let ter se more ponašati z raznimi junaskimi čini, ker je rešil utopljenca, pomagal gasiti o požaru in drugo.

Prasec — agitacijsko sredstvo. Stvar se je dogodila nedavno na Španjskem, a mogla bi se bila dogoditi tudi drugod kje. Na Španjskem so namreč prašiči jako razširjeni po vaseh in ni je še tako siromašne kočé, da ne bi imela svojega prasca. Toda kadar so volitve, takrat se pokaže nenadoma živinozdravnik ter sekvstruje jednega prasca za drugim. Pod večer seveda hodijo kmetje kar v procesiji k živinozdravniku, prosit ga, da vrne prasca. Toda živinozdravnik odgovarja vsakemu kmetu jedno in isto stvar. Glasno namreč reka: „Žal mi je, da ne morem vstreči Vaši želji, kajti Vaš prasec je okužen. Moram ga dati živinodercu, da ga ubije in sežge.“ Potem pa zasepeče vsakemu posebe: „Glasujte za tega in tega kandidata in koj po volitvi dobite prasca nazaj!“ Nekateri pravijo, da se je to originalno agitacijsko sredstvo sponeslo jako dobro.

Sodnijsko. Kmet Josip Fabjanič iz Mun pri Podgradu je dobil zaradi težkega telesnega poškodovanja 4 mesece težke ječe. Dne 25. oktobra m. leta je Fabjanič gnal svoje volé na pašo na travnik posestnika Ujca. Ko ga je le-ta pozval, da naj mu spravi volé z njegovega travnika, vrgel mu je Fabjanič v odgovor kamen v glavo, da se je siromak zgrudil na tla in zatem je še priskočil k njemu in mu še silno brcó ulomil jedno rebro.

45letni težak Josip Ščuka je dobil radi javnega nasilstva dva meseca ječe. Dne 2. min. m. je hotel Ščuka silom osvoboditi dva njegova svetovana prijatelja in se v ta namen lotil stražarja, ki ju je gnal v zapor.

Kmet Matija Mihovič iz Mun je dobil zaradi težkega telesnega poškodovanja 8 mesecev težke ječe. Dne 30. avgusta m. l. je vrgel gostilničarju Mibi Dnigoviču kamen v glavo ter mu zlomil celjst.

Koledar. Danes (5.): Telesfor, papež, muč.; Simeon. — Jutri (6.): Sveti trije kralji. (Razglašanje Gospodovo.) — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 75 min., zatoni ob 4. uri 25 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 7.5 stop., ob 2 pop. 10 stop. C.

Loterijske številke izrebane dne 2. t. m.:
Trst 39, 13, 34, 77, 42.
Ljub 71, 51, 2, 15, 67.

Nazaj, nazaj v deželo sveto!

(Zvršetak.)

Prešeren je prevél Bürgerjevo „Lenoro“ in o Bürgerju piše velikan nemških pesnikov Göthe meseca februarja 1776 v „Deutscher Merkur“, str. 193: „Prepričani smo vsi, da je bil Bürger pesnik“ in ravno ta Bürger piše v zanimivem spisu: „Über Poesie und Kunst“: „Gäbe es ein ganzes Volk, dessen Nasen so organisirt wären, dass ihnen Teufelsdreck besser röche, als die Rose. Dem besinge man Teufelsdreck statt der Rose, Den will ich sehen, der diesen Satz umstossen will aus der Postik für ein solches Volk!“

To, dragi nadepolni poet, čitajte in bodite prepričani, da vsaj mi Kraševci in Kraševke, ki imamo čistega in zdravega zraka, doslej nimamo tega okusa in ne ljubimo takega smradu!

Pa vsaj imamo usmiljenje, kajti poet sam se je imenoval povsem znelega učenca tržaškega dr. Canes rinja, ko poje:

Zato slepo te ljubim, draga,

Neumno, kakor da bila

Bi blažnica tu v glavi moji

Za bebce celega (sic!) sveta.

To, dragi moji, je up naše bodočnosti, kajti „kar se ne dopada naši slepi buči, častili bodo pozno to narodi!“ in saj je urednik sam pridodal kritikujoče besede: „Vaše pesmi kažejo, da imate lep pesniški dar. Ako boste napredovali, utegnete sčasoma še kaj izvrstnega spisati. Ne škodi, če čitate Gottscheda in druge „poetike“, iz katerih se lahko naučite marsičesa . . .“

Tako je prav! In tudi mi želimo, da naj z jednako poezijo „do sednega dneva slovi“ — kakor smrdljivi Pavl Knobelj, ki je opeval najognusnejše navade Tiberijeve.

Bodočim poetom pa naj ne bodo v izgled in uzor: Prešeren, Stritar, Jenko, Gregorčič — marveč Gottsched, „iz katerega se lahko naučé marsičesa“.

Da se prepričate, kdo in kak velik je bil Gottsched in kako ga sodijo in ocenjujejo njegovi sorojaki, evo vam lepo zbirko izrekov:

Dr. Adolf Stern v „Allgemeine Literaturgeschichte“ piše: „G. je nameraval nemški literaturi odpreti pot do klasicitete, a ponesrečilo se mu je. Razkačil je po svoji prevzetnosti in trmoglavosti vse literate“.

Dr. Pavel Möbius v „Deutsche Literaturgeschichte“: „Kakor pesnik ne zasluži imenovanja, ker so njegove pesmi povsem gole in prazne vsacega poetičkega zrna“.

Dr. Tupetz v „Geschichte der deutschen Literatur“: „G. cenil je le pesnike brez talenta in je samemu sebi podal takih zausnic, da je zgubil povsem sieherni upliv“.

A. F. Vilmar v „Deutsche National-Literatur“ pa piše: „Johann Christof Gottsched — ein Name, der noch bei Lebzeiten des Manes, der ihn führte, fast zum Sprichworte wurde, um aufgeblasene Geschmacklosigkeit, Pedanterie und Grobheit zu bezeichnen und noch heutigen Tages in diesem Sinne nicht unbekannt ist“, po naše: „Gottsched je prototip brezukusnosti, pedanterije in surovosti“.

To, dragi Slovenec, ljubka Slovenka, ki veš in znaš, kaj je prava poezija, je uzor novodobnim poetom, „ki nam ljubezni vecce vijó“!

Da, bližamo se novemu letu in kmalo nam odbije ozodopolna, dvanajsta ura Silvestrovega večera! V tem trenutku zakliknimo si vsi Slovenci, vse Slovenke, naj si bode ob jadranskem morji, ob Soči in Savi, Dravi in Ljubljanici: „Nazaj, nazaj v sveti raj“!

Spomnimo se svečanosti dne 15. septembra 1872., ko se je prerano umrlemu Prešernu na rojstni mu hiši v Vrbi, „srečni, dragi vasi domači“, odkrila iz domačega mramorja izdelana spominska ploča in so z britkostjo in ob jednem vzvišeno radostjo navdajali zbrano ljudstvo vrli glasovi slovenski:

„Prešeren budi, Prešeren nas vodi,
Na delo za njim, na duševni boj!
Pravici udani, tuči svobodi,
Naprej za svoj dom, navdušeni roj!
Prešerna vihra pred nami zastava!“

Povrni se zopet bratoljubje, povrni se pravo človekoljubje, povrni se prava ljubezen do domovine skupne, do skupnega naroda slovenskega! Povrni se tudi prava, sveta poezija! Bistrimo si um, a blažimo si ob jednem srce, kajti, kakor pše zaslužni pesnik naš iz stare šole: „Omika napreduje — a srca omrzujejo!“ Torej še jedenkrat: Nazaj, nazaj v sveti raj!“

Kras, 30. decembra 1896. Starina.

Najnovejše vesti.

Dunaj 4. (Zbornica poslancev). Imunitetni odsek je odsek je odložil zadevo Luegrova, ker se je poročevalec prijavil bolnim. Potem se je nadaljevala razprava o proračunu naučnega ministerstva. R m 3. Kralj je popolnoma okreval.

Pariz 4. Na volitvah v senat je bilo izvoljenih: 69 republikancev, 13 radikalcev, 3 socialisti in 12 konservativcev. Socialisti so poraženi.

Sredce 3. Sbranje je soglasno odobrilo zakon za pomiloščenje. Isti se razteza na vse politiške pregreške, storjene od leta 1883. sem.

Peterburg 3. Gledé naslednika grofu Švalovu še ni ničesar določenega. Najbolj se imenujeta kakor naslednika knez Imeretinski in Goremykin.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:
Potovanje preko
Dalmacije. Obisk
Dubrovnika, Kotor, Dgleja, Kliša
in jame v Ško-
cijanu.
Ustopenina
20 novč. otroci
10 nov.

Trgovinske brojavke in v isti.

Budimpešta. Pšenica za jesen — — — — — ronev za
spomlad 1896 8.83 do 8.45 Oves za spomlad 5.97—6.95.
Rž za spomlad 6.91—6.93. Koruza za maj-juni 1897. 3.92—3.98
Pšenica nova od 78 kil. f. 8.55—8.60 od 79 kilo.
8.65—8.70. od 80 kil. f. 8.70—8.75 od 81. kil. f. 8.75
8.80 od 82 kil. for. — — — — —. Ječmen 6.10—8—
proso 5.65—6.10.
Pšenica: Dobre ponudbe in povpraševanje. — Trg
stalen. Prodaja 40000 met. stot.: 5 do 10 nvč. dražje. —
Vreme: sneg.
Praga. Nerafinirani sladkor for. 12.—, november-
december 12.— seznansko bolje.
Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst s
carino vred adpošiljatev precej f. 32.75 33.— Concassé
84.25—Četvorni 85.—. V glavah sodih 37.— mlačno
Havrs. Kava Santos good average za januar 64.75
za maj 65.75.
Hamburg. Santos good average za december — za
za mare 1897. f. 53.—, za september 54.50

Dunajska borza 4. januarja 1897

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.90	101.80
„ „ v srebru	101.90	101.90
Avstrijska renta v zlatu	122.90	122.90
„ „ v kronah	101.—	100.95
Kreditne akcije	376.15	376.25
London 10 let.	119.90	119.90
Napoleoni	9.52	9.52
20 mark	11.74	11.75
100 italj. lir	45.40	45.45

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.

Fišol:	Koks	Cena	od for.	do for.
Mandoloni	100 K.	10.25	10.50	
svetlorudeči		9.—	9.25	
temnorudeči		8.50	8.75	
kanarček		8.—	8.25	
bohinjski		9.—	9.25	
beli veliki		8.25	8.50	
„ mali		9.25	9.50	
zeleni, dolgi		8.75	9.—	
„ okrogli		7.—	—	
mešani hrvaški		7.25	—	
„ štajerski		65.—	70.—	
Maslo fino štajersko		8.75	—	
Ječmen št. 10		9.75	—	
„ 9		11.50	—	
„ 8		6.75	7.—	
Zelje kranjsko		2.60	2.70	
Bepa		—	—	
Krompir		—	—	
Proso kranjsko		8.—	8.25	
Leča, kranjska		—	—	
upsh ogerski		57.—	58.—	
Mast		50.—	51.—	
Kava Mocca		163.—	166.—	
Ceylon Plant. fina		172.—	173.—	
„ Perl		182.—	184.—	
Portorico		169.—	171.—	
Java Malang		152.—	154.—	
Guatemala		—	—	
San Domingo		154.—	155.—	
Malabar Plant		—	—	
„ native		—	—	
Laguayra Plant		—	—	
„ native		—	—	

Santos fini	100 K.	190.—	124.—
„ srednje fini		118.—	130.—
„ srednji		112.—	114.—
„ ordinar		106.—	108.—
Rio oprani		—	—
„ najfiniji		12.—	198.—
„ srednji		110.—	114.—
Šedkor Centrifugal I. vrste		33.95	35.50
Concassé		34.50	34.05
v glavah		36.75	37.25
raskosani		35.50	36.—
Šiž italijanski fini		25.—	25.50
„ srednji		24.—	24.50
Japan fini AAA		17.75	—
„ srednji		16.75	—
Rangoon extra		13.—	13.50
I.		11.—	11.50
II.		10.25	10.50
Petroleji ruski v sodih		19.—	—
v zabojih od 29 kil.		6.15	—
Olje italijansko najfiniji		66.—	68.—
„ srednje		62.—	64.—
bombažno, amerik.		28.—	29.—
dalmatinsko		31.—	32.—
Limon Mosinski		4.—	5.—
Pomaranče	zaboj	3.—	5.—
Mandoljni Dalmatinski	100 K.	—	—
Bari		62.—	64.—
Pinjoli		87.—	89.—
Rošči Dalmatinski novi		—	—
„ Pulješki		7.75	8.—
Š okve Pulješke		12.—	12.25
Grške v venci		12.75	13.—
S. stanine		46.—	54.—
Vamperli novi		27.—	28.—
Oljbe		—	—
Polenovke srednje velikosti		48.—	49.—
„ velike		47.—	48.—
„ male		48.—	49.—
Slaniki v velikih sodih		12.—	—
„ v 1/2		—	—
Žveplo		—	—

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nvč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nvč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer dobi ga po 20 nvč. komad.

Narodnjakinje!

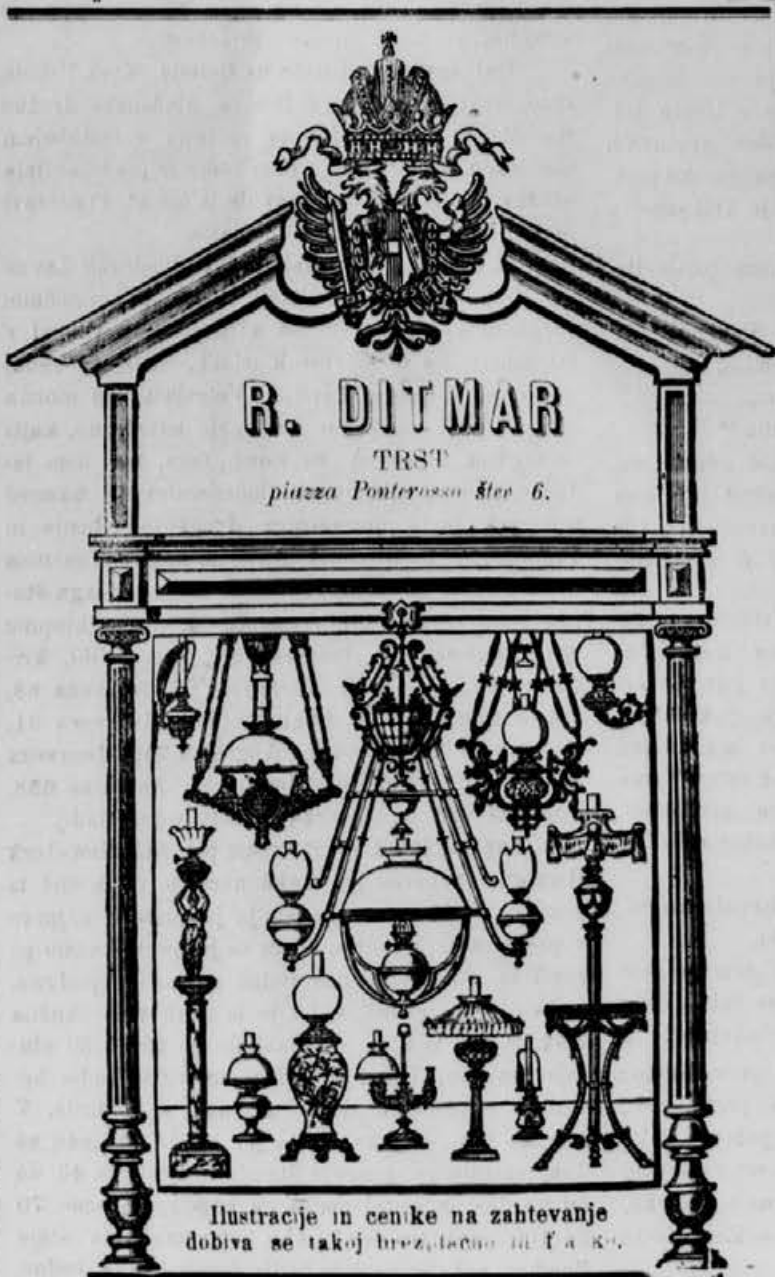
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koka v ulici S. Zaccaria števil. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebeno.

Ilustracije in cenike na zahtevanje
dobiva se takoj brezplačno in f. a. k.

S početkom novega leta je pričel izhajati v Trstu, v zalogi „Edinosti“, prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta novi list prinaša našemu ženstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker je ta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega vsem, osobito pa našemu ženstvu, vabeči na obilo naročbo. List stane za naročnike „Edinosti“ le 2 gld. — za druge naročnike pa 3 gld. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravištvu „Edinosti“